

การใช้การสอนมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

พะเยา นุเสน

อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้การสอนภาษาที่มุ่งงานปฏิบัติ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนมุ่งงานปฏิบัติ

คำสำคัญ: การสอนมุ่งงานปฏิบัติ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน

The Use of Task Based Language Learning to Enhance English Reading
and Writing Skills of English Major Students, Chiang Mai Rajabhat
University

Phayao Nusen

Lecturer, Department of Western Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Chiang Mai Rajabhat University

Abstract

The purpose of this research is to compare English reading and writing skills of students before and after performing task-based language learning. The population consisted of 30 third-year English major students, enrolled in “English in Mass Media”, in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University. The research instruments used were: 8 lesson plans containing task-based language learning activities, a reading as well as a writing assessment test. The data obtained were then analyzed using mean, standard deviation and percentage. The results revealed that the students’ reading and writing abilities were improved after incorporating task-based learning.

Keywords: Task-based language learning, Reading skills, Writing skills

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายได้เกือบทั่วโลก โดยประเทศไทยเองก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวาง สามารถคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในเชิงวิชาการ และวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศพบว่า การสอนภาษาแบบมุ่งงานปฏิบัติเป็นแนวคิดการสอนที่มุ่งเน้นการใช้กระบวนการคิดในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้รูปแบบภาษาที่ได้เรียนมาในการสื่อสารจริงอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการทำงานที่เน้นการสื่อสาร โดยใช้ “งาน” เป็นตัวสร้างการเรียนรู้ภาษาที่สอง และทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันระหว่างทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Willis, 1996) การสอนภาษาที่สองโดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์กันนั้น ก็เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนภาษาเกิดความสามารถในการพูดสื่อสาร มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second language acquisition) ทั้งนี้ Krashen (1985) และนักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองต่างมีความเห็นว่า มนุษย์สามารถรับรู้ภาษาได้โดยการสื่อสารและการรับตัวป้อนทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอนรูปแบบหรือหลักการใช้ภาษาโดยตรง แต่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะความสามารถเป็นผู้ใช้ภาษาได้เองอย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษา ดังนั้น ในชั้นเรียนภาษาจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนเองและกับผู้สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารให้มากที่สุด และมีเป้าหมายเพื่อทำกิจกรรมหรืองาน วิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดนี้ ได้แก่

การสอนภาษาแนวสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติ (Task based language learning)

การจัดการเรียนการสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบแนวทางของทฤษฎีสร้างสรรค์องค์ความรู้ (Constructivism) ซึ่งมีความเชื่อว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง แตกต่างกันไปตามความรู้และประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน สถาบันการศึกษาที่มีจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงนิยมใช้หลักการสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Skehan, 1998) นอกจากนี้ Nunan (2004) ยังกล่าวว่า กิจกรรมมุ่งเน้นงานปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญา เช่นการคิดแบบวิเคราะห์หาคำตอบ การคิดแก้ปัญหาจากข้อมูลที่กำหนด โดยกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งงานปฏิบัติผู้เรียนจะได้ปฏิบัติงานจากสถานการณ์ที่กำหนดโดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีลำดับขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจนโดยผู้เรียนจะต้องแสดงผลลัพธ์ที่ได้ออกมาเป็นรูปแบบภาษาที่ใช้ได้ตามสถานการณ์จริงในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผ่านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Willis, 1996)

การสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติ เป็นวิธีการสอนภาษาแนวสื่อสาร และมีรูปแบบการสอนที่แตกต่างจากวิธีการสอนภาษาแนวสื่อสารแบบดั้งเดิม ทั้งนี้ Nunan (1989) กล่าวถึงการสอนภาษาที่เน้นภาระงานว่า เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าผลลัพธ์ที่ได้ (Outcome) จากการจัดการเรียนการสอน กรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (Willis, 1996) ได้แก่ 1) ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task phase) เป็นขั้นเตรียมผู้เรียนเพื่อการปฏิบัติงาน เป็นการเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนก่อนปฏิบัติงาน ผู้สอนชี้แจงรายละเอียดและจุดประสงค์ของงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ ช่วยแนะนำคำสั่งในการปฏิบัติงาน คำ หรือวลีที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง และมีประโยชน์ต่อการทำงานของผู้เรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในลักษณะกิจกรรมกลุ่ม หรือเป็นคู่ โดยมีผู้สอนคอยดูอยู่ห่าง ๆ และมอบหมายให้ผู้เรียนวางแผนเพื่อนำเสนองานโดยใช้ภาษาเป้าหมาย

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) หลังจากผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเสร็จสิ้นแล้ว กิจกรรมเรียนรู้ในขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลงาน หรือการใช้ภาษาของตนเองและเปรียบเทียบผลการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น ได้พูดสะท้อนความคิด ในกระบวนการนี้ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ โดยเสนอข้อมูลการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์สื่อสารนั้น และมีกิจกรรมฝึกใช้ภาษาสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่ผู้วิจัยได้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน ซึ่งเป็นรายวิชาเอกเลือกของนักศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายของรายวิชาคือ ใช้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อตีความและสื่อความหมาย เน้นลักษณะโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในสื่อมวลชนต่าง ๆ และจากการสอนในรายวิชานี้ในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ทักษะการอ่านและเขียนของนักศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเพื่อการตีความ และการเขียนเพื่อการสื่อความ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ และยังส่งผลถึงทักษะการอ่านและเขียนในรายวิชาอื่นอีกด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศที่ได้นำเอาการจัดการเรียนการสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติไปใช้ในการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย โดย Bantis (2008) ได้ศึกษาผลการใช้การสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยพบว่า การสอนแบบภาษามุ่งงานปฏิบัตินับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองตามหลักของการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทั้งยัง

ตอบสนองความต้องการและความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในประเทศของ พะนอ สงวนแก้ว และ วิสาข์ จิตวิตร์ (2554) ที่ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การสอนภาษามุ่งงานปฏิบัติ ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับงาน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ และสร้างองค์ความรู้ในภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มาทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในสัอมวลชน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

3. วิธีการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อการวิจัยดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในสัอมวลชน จำนวน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนภาษาอังกฤษ มุ่งงานปฏิบัติจำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ แผนการสอนมีจุดประสงค์ปลายทางให้ผู้เรียนได้ผลิตชิ้นงานตามหัวข้อของแต่ละบทที่เรียนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการอ่าน เขียน การมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม และการปฏิบัติงานเดี่ยว โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละกิจกรรม ขั้นตอนการสอนการอ่านและการเขียนมุ่งงานปฏิบัติในแผนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน นำเสนอบทอ่าน อธิบายคำศัพท์ และโครงสร้าง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม และเตรียมผู้เรียนก่อนที่จะนำคำศัพท์และโครงสร้างเหล่านั้นไปปฏิบัติงาน นอกจากนี้ผู้สอนยังอธิบายถึงลักษณะของงานที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติในขั้นปฏิบัติงาน 2) ขั้นปฏิบัติงาน ผู้เรียนปฏิบัติงานเขียนในหัวข้อที่ผู้วิจัยนำเสนอผ่านบทอ่านในขั้นก่อนปฏิบัติงาน งานเขียนมีทั้งเป็นแบบรายบุคคล งานคู่ และงานกลุ่ม โดยผู้วิจัยมีหน้าที่เป็นผู้คอยแนะนำ กระตุ้น และให้ข้อมูลย้อนกลับ 3) ขั้นหลังปฏิบัติการะงาน ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และอภิปรายงานที่ได้ปฏิบัติ

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ข้อ เป็นลักษณะการถามตอบให้อธิบาย แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความข่าวภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ และข้อความโฆษณาภาษาอังกฤษจากนิตยสาร โดยในการประเมินผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Jacobs and et al.,

1981) ซึ่งจะเน้นความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อความหมาย โดยผู้วิจัยสร้างเกณฑ์การประเมินงานเขียนขึ้น พร้อมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดังนี้

คะแนน 5 คือ สามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรียบเรียงเนื้อหาได้ดี มีรายละเอียดเนื้อหาเหมาะสม ชัดเจน สนับสนุนประเด็นหลัก ใช้รูปแบบประโยคที่หลากหลาย และเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมโดยไม่มีข้อผิดพลาด

คะแนน 4 คือ สามารถเขียนงานบางส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรียบเรียงเนื้อหาดี มีรายละเอียดเนื้อหาเหมาะสม สนับสนุนประเด็นหลัก ใช้รูปแบบประโยคที่หลากหลายพอสมควร เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม และพบข้อผิดพลาด 1-5 คำ

คะแนน 3 คือ สามารถเขียนเกี่ยวกับหัวข้อได้บางส่วน แต่ยังไม่ครบถ้วน เรียบเรียงเนื้อหาได้พอใช้ มีรายละเอียดบางส่วน ใช้คำศัพท์ที่ปานกลาง พบข้อผิดพลาด 6-10 คำ

คะแนน 2 คือ การเขียนมีข้อบกพร่อง ไม่มีเนื้อหา รายละเอียดที่จะมาสนับสนุนใจความหลัก ใช้คำศัพท์ไม่ชัดเจนเหมาะสม พบข้อผิดพลาด 11-15 คำ

คะแนน 0 คือ การเขียนมีข้อผิดพลาดที่รุนแรง เขียนไม่ตรงประเด็น ไม่สามารถสื่อความได้

หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดทักษะเขียนภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญอีก 2 ท่าน ให้คะแนนการเขียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนข้างต้น จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย

3.2.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายของข้อสอบวัดทักษะการอ่านให้ตรงกับคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชนที่เน้นการอ่านเพื่อการตีความในบทความประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น และผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ

วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จาก ผจงกานจน์ ภูวิภาคารรรณ (2540) แล้วนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปตามเกณฑ์ทั้ง 20 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน เพื่อหาอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.48 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 0.40 จากนั้นนำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ก่อนจะนำไปทดลองกับกลุ่มประชากรต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียน ก่อนและหลังการเรียนการสอนมุ่งงานปฏิบัติ (One group pretest-Posttest design) โดยมีวิธีการดำเนินการทดลองตามตารางแสดงรูปแบบการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัย

ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง	หลังการทดลอง
แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ	การสอนมุ่งงานปฏิบัติ	แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านทักษะการอ่านและเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังจากการสอนโดยใช้การสอนภาษาปฏิบัติงานปฏิบัติ และแปลผลข้อมูลที่ได้ด้วยโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งปรากฏในตาราง 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนปฏิบัติงานปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _D
ก่อนเรียน	7.93	1.64	4.57	1.22
หลังเรียน	12.50	1.28		

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนหลังใช้การสอนปฏิบัติงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.93 คะแนน และ 12.50 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนปฏิบัติงานปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _D
ก่อนเรียน	8.10	1.58	3.73	1.41
หลังเรียน	11.83	0.95		

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนหลังใช้การสอนปฏิบัติงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.10

คะแนน และ 11.83 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการใช้การสอนมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น โดยผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายได้ดังนี้

การสอนภาษาแบบมุ่งงานปฏิบัติส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดขั้นสูง ผ่านกระบวนการทำงาน การฝึกแก้ปัญหา และการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งกิจกรรม การสอนมุ่งงานปฏิบัติเป็นการสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา และการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิบัติงานที่มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ฝึกให้ ผู้เรียนมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ (Lloret, 2003)

นอกจากนี้ ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้แบ่งกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาที่มุ่งงานปฏิบัติตามที่ Nunan (2001) ได้แบ่งงานออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) งานในชีวิตจริง (Real-world or target tasks) ซึ่งใช้บทอ่านและ กิจกรรมการเขียนโดยใช้ภาษาที่พบนอกห้องเรียน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาข่าวจาก หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อออนไลน์ เพื่อใช้ในการจัดเรียนการสอน ซึ่งพบว่า สื่อดังกล่าวช่วยแก้ปัญหาด้านทักษะการอ่าน และเป็นตัวอย่างในการเขียนได้เป็น อย่างดี เป็นสื่อที่มีระดับความยากง่าย ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา ความน่าสนใจ และความทันสมัยของเนื้อหาภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความ

กระตือรือร้น สนุกสนานในการเรียน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมายเนื่องจากสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริง (Biggs, 2001)

2) งานในชั้นเรียน (Pedagogical tasks) เป็นงานที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและผลิตภาษาโดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) งานที่เกิดจากการฝึกซ้อม (Rehearsal task) เป็นงานในชั้นเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการสื่อสารที่จะต้องได้ใช้นอกห้องเรียน 2) งานที่เกิดจากการกระตุ้น (Activation task) เป็นงานที่ทำในชั้นเรียน โดยมีการปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษา การทำงานในชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นงานคู่ หรือ งานกลุ่ม โดยมีการวางแผนการปฏิบัติงาน และรายงานผลการปฏิบัติงาน ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษา ปรับปรุงแก้ไข และนำรูปแบบและโครงสร้างของภาษาไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง ทำให้ผู้เรียนรับรู้และตระหนักถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ อีกทั้งทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเพิ่มขึ้นตามลำดับขั้นของการปฏิบัติงาน ทำให้ทักษะการเขียนของผู้เรียนดีขึ้น สอดคล้องกับ Brooks & Grundy (1998) ที่กล่าวว่า การเขียนต้องอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของการเขียนได้ มีส่วนร่วมอภิปรายในห้องเรียน แลกเปลี่ยนความเห็นกับเพื่อน มีการประเมินตนเอง และรับการประเมินจากเพื่อน ตลอดจนได้รับฟังข้อมูลป้อนกลับทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้ตามเป้าหมาย

ผลการวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549) และ นวลน้อย จิตธรรม (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแล้วพบว่า ทักษะการเขียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ จุติมา ศรีบัว (2555) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียน

สูงขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานจริง เรียนรู้การทำงานจากกระบวนการกลุ่ม และนำความรู้ที่ได้มาพัฒนางานของตนเอง นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

6. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน หลังการจัดการสอนมุ่งงานปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์กับผู้สอน หรือผู้สนใจ สามารถนำกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งงานปฏิบัติไปใช้ดังนี้

- 1) ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งงานปฏิบัติให้กับผู้เรียนในรายวิชาการอ่านและการเขียนเบื้องต้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนการเรียนในรายวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนมากขึ้น
- 2) การจัดการเรียนการสอนมุ่งงานปฏิบัติ จำนวนผู้เรียนในห้องไม่ควรมีมากเกินไปเนื่องจากอาจทำให้มีระยะเวลาในการทำกิจกรรมยาวนานขึ้น ซึ่งอาจจะต้องเลื่อนกิจกรรมบางอย่างออกไป การเรียนการสอนจึงไม่ต่อเนื่อง
- 3) กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งงานปฏิบัติ ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายชัดเจน คำนึงถึงระดับความยากง่ายของเนื้อหา อีกทั้งควรอยู่ในความสนใจของผู้เรียน และใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนให้มากที่สุด
- 4) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เรื่องผลของการใช้การสอนมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน เช่น ระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน

เอกสารอ้างอิง

จตุมา ศรีบัว. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาวาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 5(1), 369-377.

วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นวนน้อย จิตธรรม. (2550). กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2540). เทคนิคการสอนการอ่านในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พะนอ สงวนแก้ว และ วิสาข์ จัฒิวัตร. (2554). รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 2(2), 69-81. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/7093/6121>

Bantis, A.M. (2008). **Using task-based writing instruction to provide differentiated instruction for English language learners.** (Thesis). Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED504698.pdf>.

Biggs, J. B. (2001). **Teaching for Quality Learning at University.** Buckingham: Open University Press.

Brooks, A. & Grundy, P. (1998). **Beginning to write.** Cambridge: Cambridge University Press.

- Cohen, L., Manion, L. & Morrison, K. (1996). **A Guide to Teaching Practice**. London: Routledge.
- Krashen, S. D. (1982). **Principles and practice in second language acquisition**. Oxford: Pergamon.
- Krashen, S. D. (1985). **The Input Hypothesis: Issues and Implications**. New York: Longman.
- Jacobs, et al. (1981). **Testing ESL composition: A practical approach**. Massachusetts: Newbury House.
- Lloret, M. G. (2003). **Designing Task-based CALL to Promote Interaction: En Busca de Esmeraldas**. *Language Learning & Technology*, 7(1), 86-104.
- Nunan, D. (1989). **Designing Tasks for the Communicative Classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). **Task-based language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Skehan, P. (1998). **A Cognitive Approach to Language Learning**. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Harlow: Longman.